

lønnede Embeder, thi deri vilde være en Uretfærdighed. Men for Fremtiden skulde ethvert Sogn, ethvert Menighedsraad, have samtlige Ansøgere at vælge imellem, og dette skulde igen medføre en vis Bevægelighed med Hensyn til den Klasse, hvori et Embede bliver sat. Tænker man sig, at et Embede med højeste Lønning bliver ledigt, og Beboerne eller Menighedsraadet ønsker en ung Mand, der kun kan faa et af de lavest; lønnede Embeder, skal de kunne faa ham til Præst, idet det højest lønnede Embede saa gaar ned til et lavest lønnet Embede; men samtidig gaar i samme Stift et andet Embede op i den højeste Klasse, og det bliver da det Embede, som den ældste Præst i vedkommende Lønningsklasse sidder inde med. Derved opnaar man, at de højest lønnede Embeder ikke er knyttet til ganske bestemte Sogne, men at der kan ske en Vekslen i saa Henseende, og man opnaar endvidere, at den Mand, der bliver siddende i sit Embede, kan, selv om han begyndte med det lavset lønnede Embede, gaa op i et højest lønnet Embede. Det er atter, tror jeg, en Foranstaltning, der med Hensyn til den kirkelige Virksomhed vil have overmaade meget at betyde Landet over.

Der er foreslaaet, at naar en Præst første Gang overtager en Præstegaardsavling, skal han have en Hjælp paa 400 Kr. til dette, ligesom han fremdeles som nu skulde have Adgang til at faa et Etableringslaan af Staten. Jeg skal i øvrigt ikke fordybe mig i de mange enkelte Bestemmelser, som er let forstaaelige, naar man læser Lovforslaget, men idet jeg gaar over til de følgende Paragraffer, skal jeg kun holde mig til Hovedpunkterne.

Lovforslaget bemyndiger Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet til at afløse Naadensaaret i Præsteembederne paa den Maade, at Præsterne for Fremtiden oppebærer deres Embedslønning fuldt og helt fra den første i den paa Tiltrædelsen følgende Maaned. Denne Afløsning af Naadensaaret er sikkert ønsket fra alle Sider. Naadensaaret stammer, som man ved, fra en Tid, hvor Præsten blev siddende i Embedet til sin Død og i Regelen efterlod sig en Enke paa Embedet, som i dette Naadensaar fik Del i Embedets Indtægter. Men som Forholdet er nu, er dette Naadensaar jo slet ikke, hvad det lyder paa, idet nemlig Manden, der bliver afskediget i Embedet, jo egentlig ikke staaer sig ved Naadensaaret, for han faar ikke sin Pension, inden det er forbi, og Manden, der tiltræder, har ligeledes overmaade store Vanskeligheder,

da Naadensaaret kan strække sig ind i det 3die Aar.

De Regler, hvorefter Naadensaaret skal afskaffes, indeholder Lovforslaget ikke, men jeg skal anføre, hvorfra Midlerne dertil skal komme. De skal komme dels fra Embedsindtægterne under Vakancen. Det er oplyst af den Kommission, der i 1891 var nedsat til Udarbejdelse af Forslag til Bestemmelser om Naadensaarets Afløsning, at det i Gennemsnit gælder for Landkald, at Embedets Indtægt i 17 Uger svarer til Naadensaarets. Da nu Vakancen i Gennemsnit er 12 Uger, vil man se, at Gennemsnitsindtægten under Vakancen slaar til til en ikke ringe Del af Udgifterne ved Naadensaarets Afløsning; hvad der maatte mangle, foreslaas taget fra Præstepensionsfonden, hvis Overskud ifølge Bestemmelsen i Anordningen af 16. December 1887 § 5 skal anvendes til Fordel for Folkekirkens Præster.

Selvfølgelig maa de Præster, der har Krav paa Naadensaar, have Erstatning derfor ved denne Lovs Ikrafttræden, og skulde Midlerne fra Præstepensionsfonden ikke slaa til, maa man ogsaa bruge et Tilskud fra Stiftsmidlerne, men derom kan der ikke være Tvivl.

Et af de allervigtigste Spørgsmaal ved denne Reform er Spørgsmaalet om Afløsning af Offer og Accidenser. Naar Talen er om Højtidsofferet, kan jeg give den Oplysning, at de $\frac{4}{5}$ deraf allerede er afløst frivilligt. Saalænge Menighedsraadene virkede, var der god Fart i Højtidsofferens Afløsning. I den Tid, Menighedsraadene ikke har virket, har Bevægelsen staaet stille i saa Henseende. Men der er ingen Tvivl om, at den Femtedel, der mangler, vil blive afløst, naar Menighedsraadsloven atter træder i Virksomhed. Altsaa hvad Højtidsofferet angaar, kan man fuldt ud forlade sig paa, at den frivillige Afløsning snart vil være helt fuldført.

Hvad derimod Accidenserne angaar, da har der, skønt baade Menighederne og Præsterne i høj Grad har ønsket det, ikke for Ministeriet foreligget nogen Bemyndigelse til at stadfæste en Afløsning heraf. Der har jo i Rigsdagen været Forslag fremme om en Tvangsafløsning af Accidenserne, men efter den Modtagelse, disse Forslag har faaet, og under Hensyn til den Maade, hvorpaa det er gaet med den frivillige Afløsning af Højtidsofferet, har Ministeriet ikke fundet det rigtigt at foreslaa nogen Tvangsafløsning; derimod søger Ministeriet Bemyndigelse til at stadfæste saadanne frivillige Afløsninger, som maatte komme i Stand. Naar den Periode af 5 Aar er gaet,